

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017r. .

Sąd Okręgowy w Poznaniu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Borowczak

Protokolant: prot. sąd. Michał Marciszonek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Złotowie - Sebastiana Drewicza

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 października 2017r.

sprawy **M. P.**, syna M. i R., urodzonego w dniu (...) w D.

skazanego następującymi prawomocnymi wyrokami, którymi wymierzono kary podlegające obecnie wykonaniu:

I. Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 27 października 1995r, sygn. akt III K 231/94 za:

- przestępstwo z art.210 § 1 d.k.k. i art.156§1 d.k.k. w zw. y art.10§2 d.k.k. w zw. z art.60§2 d.k.k. popełnione w dniu 8 lutego 1994r na karę 9 lat pozbawienia wolności,
- przestępstwo z art. 157 § 3 d.k.k. popełnione w dnu 10 lutego 1994 roku na karę 4 lat pozbawienia wolności,
- przestępstwo z art. 55 pkt. 7 ustawy o hodowli zwierząt łownych i prawie łowieckim w zw. z art.60§1 d.k.k. popełnione w styczniu 1994 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności;

przy czym kary pozbawienia wolności połączono wymierzając łączną 12 lat pozbawienia wolności, która skazany odbywał w okresach: od 7 marca 2001r. do 29 maja 2003r., od 29 października 2003r. do 24 października 2005r., od 18 stycznia 2008r. do 17 września 2010r., od 2 lipca 2013r. do 21 sierpnia 2013r., od 15 września 2013r. i nadal – przewidywany termin zakończenia odbywania kary przypada na dzień 6 września 2018r.;

II. Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 14 września 2006r. sygn. akt VI K 403/06 za przestępstwo z art.178a§1 k.k. popełnione w dniu 16 lipca 2006r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres 4 lat próby; postanowieniem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 15 listopada 2007r., zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Tucholi z dnia 30 czerwca 2008r., sygn. akt II K 97/08 za przestępstwo z art.244 k.k. popełnione w dniu 16 maja 2007r. na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 12 marca 2014r., sygn. akt VI K 33/14 za przestępstwo z art.242§3 k.k. popełnione w okresie od 19 listopada 2010r. do 1 lipca 2013r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Głogowie z dnia 9 marca 2017r, sygn. akt II K 1475/16 za:

- dwa przestępstwa z art.211 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k., pierwsze w okresie 27-29 kwietnia 2012r., a drugie w okresie 30-31 lipca 2012r. na jedną karę 6 miesięcy pozbawienia
- przestępstwo z art.200§1 k.k. w zw. z art.12 k.k. popełnione w okresie od 27 kwietnia 2012r. do 31 lipca 2012r. na karę 3 lat pozbawienia

przy czym kary pozbawienia wolności połączono wymierzając karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

1) Na podstawie art.85§1 i §2 k.k., art.86§1 i §4 k.k. i art.91§3 k.k. łączy:

- karę 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 14 września 2006r. sygn. akt VI K 403/06
- karę 1 miesiąca pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Tucholi z dnia 30 czerwca 2008r., sygn. akt II K 97/08
- karę 3 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 12 marca 2014r., sygn. akt VI K 33/14
- karę łączną 3 lat pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Głogowie z dnia 9 marca 2017r, sygn. akt II K 1475/16

wymierzając skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

2) Na podstawie art.572 k.p.k. w zw. z art.85§2 k.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

3) Na podstawie art.29 ust.2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze w zw. z §4, §17 ust.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. D. kwotę 120 złotych + VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu.

4) Na podstawie art.624§1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od zwrotu na rzecz Skarbu Państwa wydatków, a na podstawie art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie pobiera opłaty od orzeczonej kary łącznej.

SSO Tomasz Borowczak

UZASADNIENIE

M. P. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami, którymi wymierzono kary podlegające obecnie wykonaniu:

I. Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 27 października 1995r, sygn. akt III K 231/94 za:

- przestępstwo z art.210 § 1 d.k.k. i art.156§1 d.k.k. w zw. z art.10§2 d.k.k. w zw. z art.60§2 d.k.k. popełnione w dniu 8 lutego 1994r. na karę 9 lat pozbawienia wolności,
- przestępstwo z art. 157 § 3 d.k.k. popełnione w dniu 10 lutego 1994 roku na karę 4 lat pozbawienia wolności,
- przestępstwo z art. 55 pkt. 7 ustawy o hodowli zwierząt łownych i prawie łowieckim w zw. z art.60§1 d.k.k. popełnione w styczniu 1994 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności;

przy czym kary pozbawienia wolności połączono wymierzając łączną 12 lat pozbawienia wolności, którą skazany odbywał w okresach: od 7 marca 2001r. do 29 maja 2003r., od 29 października 2003r. do 24 października 2005r., od 18 stycznia 2008r. do 17 września 2010r., od 2 lipca 2013r. do 21 sierpnia 2013r. oraz odbywa obecnie od 15 września 2013r. i nadal – przewidywany termin zakończenia odbywania kary przypada na dzień 6 września 2018r.; w sprawie tej w związku z ucieczką skazanego postanowieniem z dnia 18 marca 2013r. sygn. akt III Kop 305/12 Sąd Okręgowy w Poznaniu wydał Europejski Nakaz Aresztowania; w wykonaniu tego ENA M. P. został przekazany w dniu 21 sierpnia 2013r. w Republice Czeskiej;

II. Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 14 września 2006r. sygn. akt VI K 403/06 za przestępstwo z art.178a§1 k.k. popełnione w dniu 16 lipca 2006r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania

tej kary na okres 4 lat próby; postanowieniem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 15 listopada 2007r., zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; w sprawie tej w związku z ucieczką skazanego postanowieniem z dnia 6 marca 2013r. sygn. akt II Kop 5/13 Sąd Okręgowy w Toruniu wydał Europejski Nakaz Aresztowania; w wykonaniu tego ENA M. P. został przekazany w dniu 21 sierpnia 2013r. w Republice Czeskiej;

III. Sądu Rejonowego w Tucholi z dnia 30 czerwca 2008r., sygn. akt II K 97/08 za przestępstwo z art.244 k.k. popełnione w dniu 16 maja 2007r. na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności; w sprawie tej skazany złożył oświadczenie w trybie art.607e§3 pkt.7 k.p.k. o rzeczeniu się zasady specjalności i wyraził zgodę na wykonywanie względem niego kary wymierzonej w tym postępowaniu;

IV. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 12 marca 2014r., sygn. akt VI K 33/14 za przestępstwo z art.242§3 k.k. popełnione w okresie od 19 listopada 2010r. do 1 lipca 2013r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; na posiedzeniu w dniu 12 marca 2014r. w sprawie VI K 33/14 Sądu Rejonowego w Kłodzku (protokół k.163 akt Sądu Rejonowego w Kłodzku) skazany złożył oświadczenie w trybie art.607e§3 pkt.7 k.p.k. o rzeczeniu się zasady specjalności i wyraził zgodę na ściganie go za czyn zarzucany mu w tym postępowaniu;

V. Sądu Rejonowego w Głogowie z dnia 9 marca 2017r, sygn. akt II K 1475/16 za:

- dwa przestępstwa z art.211 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k., pierwsze w okresie 27-29 kwietnia 2012r., a drugie w okresie 30-31 lipca 2012r. na jedną karę 6 miesięcy pozbawienia
- przestępstwo z art.200§1 k.k. w zw. z art.12 k.k. popełnione w okresie od 27 kwietnia 2012r. do 31 lipca 2012r. na karę 3 lat pozbawienia

przy czym kary pozbawienia wolności połączono wymierzając karę łączną 3 lat pozbawienia wolności; na posiedzeniu w dniu 26 września 2017r. w sprawie II Ko 1285/17 Sądu Rejonowego w Głogowie (protokół k.26) skazany złożył oświadczenie w trybie art.607e§3 pkt.7 k.p.k. o rzeczeniu się zasady specjalności i wyraził zgodę na wykonywanie względem niego kary wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Głogowie z dnia 9 marca 2017r, sygn. akt II K 1475/16.

M. P. urodził się w dniu (...). w D., jest synem M. i R.. Skazany jest stanu wolnego (rozwódziony), nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Z zawodu jest kucharzem, masarzem. Był wielokrotnie karany za przestępstwa (vide: karta karna k.9-13), przy czym były to przestępstwa skierowane przeciwko różnym dobrom prawem chronionym (najczęściej przeciwko mieniu, ale również przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przeciwko wolności seksualnej i obyczajności). Swoją „karierę” przestępczą skazany rozpoczął mając lat (...) (pierwszy wyrok skazujący został wydany 22 kwietnia 1977r.) i od tego czasu wręcz systematycznie popełniał kolejne przestępstwa. Skazany ma za sobą doświadczenie wieloletniej izolacji więziennej, obecnie jest przystosowany do warunków tej izolacji, przestrzega porządku wewnętrznego, w stosunku do przełożonych zachowuje się grzecznie, realizuje polecenia bez zbędnych komentarzy, w gronie współosadzonych funkcjonuje zgodnie, nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. W czasie orzekania w niniejszej sprawie M. P. pozostawał osadzony w zakładzie karnym, a jego zachowanie w trakcie odbywania kary należy uznać za dobre – skazany był wielokrotnie nagradzany regulaminowo, nie był karany dyscyplinarnie, w warunkach izolacji podjął nieodpłatne zatrudnienie. W stosunku do prowadzonego życia oraz popełnianych przestępstw deklaruje krytyczny stosunek. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- dokumentacji dot. skazanego z Zakładu Karnego w G. wraz z informacją o okresach osadzenia do danej sprawy oraz opinią o skazanym (k.1-2, 27-38), karty karnej (k.9-13), odpisów wyroków skazujących (k.19-21, 23-25), odpisu protokołu posiedzenia z dnia 26 września 2017r. w sprawie II Ko 1285/17 Sądu Rejonowego w Głogowie (k.26, 58) oraz akt Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu o sygnaturze III K 231/94 wraz z aktami wykonawczymi, Sądu Rejonowego w Grudziądzu VI K 403/06 wraz z aktami wykonawczymi, Sądu Rejonowego w Tucholi II K 97/08 wraz z aktami

wykonawczymi, Sadu Rejonowego w Płocku VI K 33/14 wraz z aktami wykonawczymi, Sadu Rejonowego w Głogowie II K 1476/16 wraz z aktami wykonawczymi.

Dowody z wyżej wymienionych dokumentów Sąd uznał za w pełni przydatne dla celów postępowania, albowiem zostały sporządzone przez osoby do tego uprawnione, w ramach swych kompetencji. Ich autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania, Sąd nie znalazł także podstaw, by czynić to z urzędu. Wyżej wymienione dowody stały się podstawą ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, iż w niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy art.85-91 k.k. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396). Zgodnie bowiem z art.19 ust.1 tej ustawy przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego (regulujących zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych) w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W niniejszej sprawie po dniu 1 lipca 2015r. doszło do prawomocnego skazania M. P. (w dniu 9 marca 2017r. wydany został wyrok Sądu Rejonowego w Gogowie w sprawie II K 1475/16), wobec czego zaszła konieczność zastosowania nowych zasad orzekania kar łącznych. Nadmienić należy, że z uwagi na fakt, iż zgodnie z tymi przepisami w niniejszej sprawie należało połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 30 czerwca 2015r. (Sądu Rejonowego w Gogowie w sprawie II K 1475/16) z karami orzeczonymi prawomocnie przed tą datą Sąd rozważał też, czy na podstawie art.4§1 k.k. nie należałoby stosować dalej przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też może raczej w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r.. Z uwagi jednak na to, iż w przypadku zastosowania przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015r. kary wymierzone wobec M. P. nie mogłyby zostać w ogóle połączone (brak przesłanej zbiegu realnego z uwagi na daty wyroków i daty przestępstw przypisanych skazanemu) nie sposób uznać, by przepisy obowiązujące przed dniem 1 lipca 2015r. były względniejsze dla M. P., w konsekwencji czego w niniejszej sprawie zastosowanie znajdowały przepisy obowiązujące obecnie - od dnia 1 lipca 2015r..

Zgodnie z treścią art.85 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. warunkiem sine qua non orzeczenia kary łącznej jest taka sytuacja, aby sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, przy czym podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art.89 k.k. (czyli również kary pozbawienia wolności, których wykonanie warunkowo zawieszono), w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w art.85§1 k.k.. Jednocześnie zgodnie z art.85§2 k.k. jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Z uwagi na fakt, iż karę łączną 12 lat pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 27 października 1995r, sygn. akt III K 231/94 skazany rozpoczął odbywać w dniu 7 marca 2001r., zaś przestępstwa przypisane wyrokami Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 14 września 2006r. sygn. akt VI K 403/06, Sądu Rejonowego w Tucholi z dnia 30 czerwca 2008r., sygn. akt II K 97/08, Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 12 marca 2014r., sygn. akt VI K 33/14 oraz Sądu Rejonowego w Głogowie z dnia 9 marca 2017r, sygn. akt II K 1475/16 popełnił on po tym dniu zaszła negatywna przesłanka z art.85§2 k.k. do połączenia kary 12 lat pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu w sprawie III K 231/94 z podlegającymi obecnie wykonaniu karami orzeczonymi wskazanymi wyrokami Sądów Rejonowych. W konsekwencji w tym zakresie Sąd umorzył postępowanie (pkt.2 części rozstrzygającej wyroku).

Brak było natomiast przeszkód do połączenia następujących kar podlegających wykonaniu względem M. P.:

- kary 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 14 września 2006r. sygn. akt VI K 403/06

- kary 1 miesiąca pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Tucholi z dnia 30 czerwca 2008r., sygn. akt II K 97/08
- kary 3 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 12 marca 2014r., sygn. akt VI K 33/14
- kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Głogowie z dnia 9 marca 2017r, sygn. akt II K 1475/16.

Przechodząc do uzasadnienia wysokości wymierzonej M. P. kary łącznej pozbawienia wolności (pkt.1. części rozstrzygającej wyroku) zauważyć należy na wstępie, iż przy orzekaniu kary łącznej mogą mieć zastosowanie różne systemy: system kumulacji - polegający na zsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa, system absorpcji (pochłaniania) - według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną pochłaniając pozostałe kary, czy też system asperacji (podwyższenia) - polegający na obostrzeniu najsurowszej z kar orzeczonych poprzednio. Obecnie obowiązujące przepisy uwzględniają elementy wszystkich wskazanych wyżej systemów, przyjmując system mieszany. O tym, któremu z systemów należy dać prymat, a zatem jak należy ukształtować karę łączną, każdorazowo rozstrzygają okoliczności rozpoznawanej sprawy. Sąd orzekający karę łączną na podstawie kar wymierzonych prawomocnymi wyrokami, powinien rozważyć przede wszystkim zagadnienie związku przedmiotowego i podmiotowego zachodzącego pomiędzy zbiegającym się przestępstwami, co w dużej mierze decyduje o zastosowaniu w mniejszym lub większym stopniu zasady absorpcji lub kumulacji przy wymiarze kary łącznej. Obowiązkiem sądu orzekającego w sprawie jest ponadto rozważenie tych okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków i przemawiają za korzystnym bądź niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej (vide: m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 1976r., sygn. akt I KR 292/75, OSNKW 1976/10-11, poz. 128 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985r., sygn. akt II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6, poz.39). Silniejsze związki czasowe i rodzajowe pomiędzy dokonanymi przestępstwami wskazują na potrzebę przyznania decydującego znaczenia zasadzie absorpcji łączonych kar. W przypadku zaistnienia luźniejszych relacji pomiędzy tymi czynnikami powinna z kolei przeważać zasada kumulacji. Natomiast trzecia z zasad wymiaru kary łącznej, a mianowicie zasada asperacji, z jednej strony pozwala uniknąć premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw, z drugiej zaś strony – umożliwia uniknięcie dolegliwości wynikającej z kumulacji orzeczonych kar jednostkowych. W myśl obowiązującego od dnia 1 lipca 2015r. art.85a k.k. sąd, orzekając karę łączną, ma brać pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego (dyrektywa prewencji indywidualnej), a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (dyrektywa prewencji generalnej).

W niniejszej sprawie granice kary łącznej kształtowały się od 3 lat pozbawienia wolności (najsurowsza z kar łączonych) do sumy kar tj. do 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną M. P. Sąd miał na uwadze szereg niekorzystnych dla skazanego okoliczności, a mianowicie:

- bardzo znaczną rozbieżność czasową przestępstw, za które wymierzono skazanemu kary podlegające łączeniu (przestępstwa te zostały popełnione na przestrzeni 6 lat - zostały popełnione: 16 lipca 2006r., 16 maja 2007r., 19 listopada 2010r. oraz w okresie od kwietnia do lipca 2012r.),
- odmienność rodzajową tych przestępstw (jedno z art.178a§1 k.k., jedno z art.244 k.k., jedno z art.242§3 k.k., dwa z art.211 k.k. oraz jedno z art.200§1 k.k. w zw. z art.12 k.k.).

Na korzyść skazanego przemawiała z kolei pozytywna opinia z Zakładu Karnego co do zachowania M. P. w warunkach izolacji więziennej.

Biorąc pod uwagę wskazane granice kar łącznych, a jednocześnie wszystkie wyżej opisane okoliczności, mając na uwadze dyrektywy wymiaru kary łącznej określone w art.85a k.k. Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu tylko tak ukształtowany wymiar kary łącznej spełnia wymogi kary sprawiedliwej, a także powinien on spełnić swe zadania w zakresie prewencji indywidualnej. Jedynie taki wymiar kary

łącznie należy uwzględnić w ocenie Sądu w szczególności fakt odmienności rodzajowej przestępstw przypisanych M. P. oraz ich rozbieżności czasowej. Podkreślenia wymaga, iż wbrew powszechnemu przekonaniu osób odbywających kary pozbawienia wolności kara łączna nie ma bynajmniej być „premią” dla osób popełniających wiele przestępstw – twierdzenie, jakoby wydanie wyroku łącznego zawsze miało oznaczać bardzo znaczne skrócenie czasu odbywania kar jest błędnym i nie znajduje ono żadnego oparcia w uregulowaniach kodeksu karnego. W ocenie Sądu wymierzenie M. P. w niniejszej sprawie kary łącznej w wymiarze mniejszym niż kara 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności zostałyby odebrane przez społeczeństwo jako rażąco łagodne potraktowanie osoby, której historia skazań wręcz poraża swoją obfitością.

O wynagrodzeniu obrońcy z urzędu orzeczono na podstawie przepisów wskazanych w pkt. 3 części rozstrzygającej wyroku.

O wydatkach poniesionych przez Skarb Państwa w związku z wydaniem wyroku łącznego Sąd orzekł na podstawie art.624§1 k.p.k. biorąc pod uwagę sytuację skazanego związaną z odbywaniem kary pozbawienia wolności, zaś o opłacie od orzeczonej kary łącznej na podstawie art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (pkt.3 części rozstrzygającej wyroku).

SSO Tomasz Borowczak

ZARZĄDZENIE

- 1) proszę odnotować w kontrolce uzasadnień
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć adw. K. D. jako obrońcy skazanego
- 3) akta przedłożyć za 14 dni od doręczenia lub z apelacją

Poznań, dnia 31 października 2017r.

SSO Tomasz Borowczak